
Prescriptum

Postscriptum Polonistyczne nr 1(5), 9

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRESCRIPTUM

Współczesne kino polskie intryguje. Wydaje się, że jest inne niż starsze produkcje i zróżnicowane w swej artystycznej ofercie. Współczesny film polski zaznacza swoją obecność na ekranach polskich kin i na rynkach światowych. Dlatego też poprosiliśmy znanych krajowych i zagranicznych filmoznawców, aby zdiagnozowali sytuację. Efektem jest właśnie niniejszy numer „Postscriptum Polonistycznego”, który oddajemy do rąk Szanownych Czytelników. Koncepcja tytułu numeru (*Kino po...*) oraz układu artykułów zrodziła się po lekturze tekstu Marka Haltofa *Ciągle żyjemy*, który opisuje stan polskiego kina po śmierci Krzysztofa Kieślowskiego. Jednakże rozprawy pomieszczone w numerze uwzględniają zarówno perspektywę diachroniczną, jak i synchroniczną opisu. Mamy zatem m.in. kino po odwilży, po zburzeniu muru i po reformie, ale również po swojemu, po europejsku, po tamtej stronie granicy i po adaptacji. Rozprawom towarzyszy dział *Mikronowywiady*, w którym Czytelnik znajdzie rozmowy i wywiady internetowe ze współczesnymi reżyserami różnych pokoleń, w których twórcy opowiadają o swoich planach na przyszłość, o swoich dotychczasowych doświadczeniach filmowych, wypowiadają się na temat kondycji współczesnego polskiego kina oraz na temat rozwoju kina śląskiego. Część filmoznawczą numeru domyka esej *Filmowa półka 2009*, który opisuje dziesięć najważniejszych polskich filmów, które weszły na ekrany kin w ubiegłym roku.

W dziale *Varia* można znaleźć dwa artykuły. Pierwszy z nich to opis biblioteki katedralnej Strängnäs i jej polskich zbiorów. Drugi z artykułów to recenzja multimedialnego programu do nauki polskiej frazeologii „Frazpol”. Autor, wskazując na konieczność uczenia frazeologii cudzoziemców oraz na wpływ tej sprawności na rozwój kompetencji językowej, opisuje zasady działania i możliwości tego nowatorskiego programu.

W dziale *Kronika* publikujemy pożegnanie naszej przyjaciółki Ludmiły Petruichiny, profesor Katedry Filologii Polskiej Narodowego Uniwersytetu Lwowskiego imienia Iwana Franki.

Redaktor Naczelny